

EKO KNIHA

Kniha pre milovníkov eko vecí.
Ponorte sa do príbehov a básní, ktoré sme písali my,
žiaci Súkromnej základnej školy, Gorkého 4, Skalica.

Projekt finančne podporilo Ministerstvo školstva,
vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky.

OBSAH

PROLÓG	3
POÉZIA	4
PLAČ	4
EKO HÝBE SVETOM	4
EKOBÁSNIČKA	4
VIDÍME TO!	5
JEDNODUCHOSŤ	5
POLE	6
AKO BYŤ EKO	7
PRÍBEH OPASKA	7
EKO JESEŇ	8
FERO	9
EKO NIE JE VEDA	10
VRECKO A SRNKA	10
NAŠA CESTA	10
OCHRÁŇ VČIELKY, ZACHRÁŇ PLANÉTU	11
EKOJANKO	12
BÁSEŇ	12
AKO OCHRÁNIŤ PRÍRODU	12
POMÔŽTE NÁM ZACHRÁNIŤ PLANÉTU	13
PRÓZA	14
ANDREJ NA PREDNÁŠKE	14
EKOLÓGIA NIE JE SOMARINA	14
KORYTNAČKA	15
O MALEJ PANDE	17
AKO DIEVČATÁ ZAČALI ZBIERAŤ ODPAD	18
MODRÁ, ČERVENÁ, ŽLTÁ A ZELENÁ	19
ZRODILO SA EKO	20
...a ešte pár pekných úvah ☺	22
EKO V NAŠEJ RODINE	22
ĽUDSKOSŤ	22
ZNEČISTENÁ PLANÉTA	23

PROLÓG

Práve držíte v rukách knihu, ktorá vznikla vďaka spojeniu síl žiakov Súkromnej základnej školy, Gorkého 4, Skalica. Žiakov, ktorí i takouto formou demonštrujú, že im nie je ľahostajná otázka ochrany životného prostredia a planéty Zem. Je priamym dôkazom toho, že ak chceme, spoločne dokážeme viac. Ved', koniec-koncov, posúďte sami. Želáme vám príjemný čitateľský zážitok.

POÉZIA

PLAČ

Vo vzduchu sú vidieť slzy,
mraky tie sú plné skazy.
Vždy keď slnko večer zájde,
trápia sa mraky z ľudskej dlane.
Lietajú po celom svete, nemôžu dýchať,
verte-neverte.
My, ľudia, im spôsobujeme len šoky a oni
tam hore strácajú roky.
Vedia, že to už nevydržia, svet naša prázdnota,
keď to včas nezastavíme skončí sa ich hodnota.
Mraky stále clivo plačú, počítajú minúty,
planéta Zem uzatvára jej posledné životy.
(Linda, 9. ročník)

EKO HÝBE SVETOM

Zachraňovať oceány,
to je práca ťažká,
a v pralesoch leguány,
nenájdeš zľahka.

Konárov plná záhrada,
oheň, to nie je paráda.
Drvička ich podrví
a dážďovka v kompost
premení.

Obaly sú riadna hrozba,
S.O.S. a veľká prosba:
„Zachráňme rybky, korytnačky,
ušíme zo záclon eko vačky!“
(Eliška, 9. ročník)

EKOBÁSNIČKA

Začnime všetci triediť odpad,
zachráňme si Zem,
triedenie má na to veľký dopad,
je to súbor eko-zmien.

Máme snád' túto Zem radi,
nenechajme ju zhynúť.
Sme s ňou veľkí kamaráti,
až dokým čas neprestane
plynúť.

Je to predsa náš domov,
naše útočisko,
vysaďme si radšej pár
stromov,
než postaviť sídlisko.
(Alex, 9. ročník)

VIDÍME TO!

Vidíme, ako nám pred očami miznú lesy,
aké to začína byť tu na Zemi messy,
veľryba si v plaste pláva,
Slnko pečie ako láva,
korytnačka v nose so slamkou,
my zapijeme to ďalšou piňacoládkou.

Smejeme sa aktivistom, kupujeme sáčky,
deti po svete umierajú na rôzne druhy hnačky...
Zobudme sa! Zastavme to! Máme už len chvíľu,
každý jeden z nás má k tomu predurčenú silu.
Ak sa všetci spojíme a otvoríme oči,
nebude na zemeguli teplo ako v moči.

Verím, že to dokážeme, že nie sme evolučná chyba,
globálne otepľovanie sa pred nami od strachu až mihá!
(Dorota, 9. ročník)

JEDNODUCHOSŤ

Postavím si EKO-domček,
niekde v lese – samý stromček.
Postavím ho celý z dreva,
budem tam mať to, čo treba.
Všetok odpad triedim správne,
zbytočnosti nemám žiadne.
Vedľa domu záhradka,
nakrím aj zvieratká.
Pestujem si zdravé veci,
v zime kúrim v malej peci.
Tak si dobre pamätaj,
EKO-domček je môj RAJ!
(Tamara L., 9. ročník)

POLE

Vyjdeš na pole
a slnečné lúče zohrievajú tvoje líca,
do ktorých sa vráža červeň.
O nohy sa ti obtiera mäkká látka
a počuješ jemné zvuky.
Autá v diaľke,
praskanie suchej trávy pod nohami
a smiech detí.
Pozeráš do poľa,
na horizonte sa črtá jemný oranžový pás.
Cítiš hmatateľné šťastie,
ako koluje v tvojich žilách.
Znovu zájdeš za roh bytovky, do sveta špakov a plechoviek
na zemi.
Ten čarovný okamih splývania s jemnými stonkami sťaženého
obilja je preč.
Tak ešte poslednýkrát nahliadneš za bytovku, aby si videla to
nepoškvrnené divadlo prírody.
(Sára, 9. ročník)

AKO BYŤ EKO

Kto chce pomôcť planéte,
nech sa pozrie na nete!
To, čo Google radí nám,
do života zavádzam.

Nemusíš už toľko plastov
kupovať,
keď Sodastream si môžeš
dať.
Nemusíš si zadok vyvážať,
keď sa môžeš bicyklovať.

Keď plastovú fľašu kúpiš,
do plastu ju hodiť musíš.
Keď tričká sú ti malé,
niekoho potešiť môžu stále.

Ešte veľa toho môžeme
spraviť
a planétu zachrániť!
(Alex, 8. ročník)

PRÍBEH OPASKA

Bol raz jeden odpadok,
bol to starý opasok.
Z kože a kovu vyrobený,
bielou niťou obšívajú.

Mal raz pána dobrého,
no vyhodil ho onedlho.
Kúpil si však nový,
kam vyhodil starý?

Urobil on veľkú chybu,
zabil ním jednu malú rybu.
Do komunálu ho vyhodil,
tam, kam opasok nepatril.

Ďalší deň v novinách písali,
že zdochnuté zvery nie sú
sranda.

Zhrozil sa pán pomaly,
čo rozobrať opasok mal.

Odvtedy si dáva pozor
a opasky už nekupuje.
(Matej, 5. ročník)

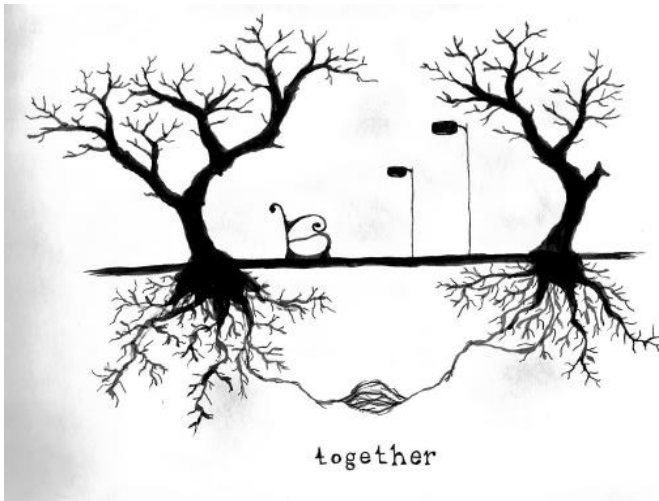
EKO JESEŇ

Ked' v jeseni lístie letí,
v komunále je zase kopa nevytriedených smetí,
ked' sa Skalické dni blížia,
ked' sa olej z fritéz s eko olejmi líšia,
ked' ľudia hádžu veci na zem a nevedia,
že život žijú iba raz a nie zas.

Ked' nevedia,
že pitnej vody je menej a menej,
lebo v oceánoch je plastov viac a viac,
ked' živočíchy jedia plastov stále veľa,
ked' ľuďom je to stále vedľa - jak tá jedľa,
ked' ľudia nechcú zachrániť svet,
ked' potrebujeme pomoc tu a hneď.

Verím, že Slováci sa chcú polepšiť,
že si vlastné tašky budú šiť.
Musíme všetko, čo sa dá, triediť.
Musíme plodiny sadiť.

(Timotej, 5. ročník)

FERO

Fero to je moje pravé meno!
Babke nikdy nepomáham prehadzovať seno.
Namiesto toho plasty hádzem,
so Zemou kontakt nenaviažem.

Ocko ma darmo prehovárал,
no ja som na svojom vytrvával:
„Ja plasty triediť nebudem!
Na skalický VEPOS kašľať budem.“

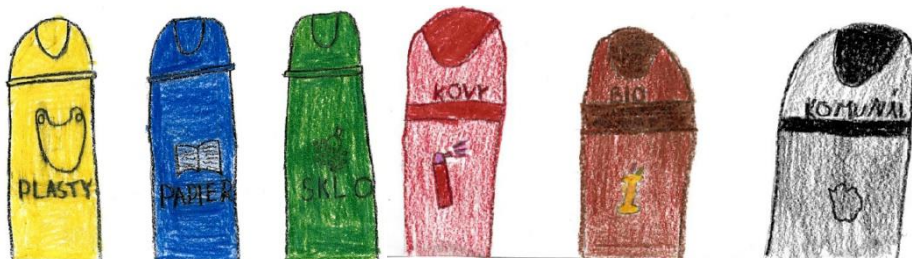
Aj tak to triedia ešte raz,
„Ešte na tomto budem strácať čas!“

No keď z nudy na prednášku VEPOSu šiel,
svoj názor na triedenie si dvakrát premyslel.

Po prednáške svoj pohľad zmenil,
svoje myšlienky si v hlave vytriedil.
Vtedy jeho triediaci život začal.

A Fero odpad triediť začal.

(Miška a Rafael, 6. ročník)

EKO NIE JE VEDA

Nie je to žiadna veda,
hoci ani abeceda.
Zober tašku,
zdvihni fľašku,
zachráň týmto korytnačku.

Korytnačky smutné sú,
znečistené more majú.
Maličkej korytnačke odišla
mama,
slamku v nose mala.
Pochovala ju raja.

Smútiť za ňou je zbytočné.
Radšej čisté more udržať
skúsme.
(Dianka a Emka, 6. ročník)

VRECKO A SRNKA

Bolo jedno vrečko,
a to mala Bela.
Hodila ho do lesa,
kde srniek bolo veľa.

Prišla srnka,
vrečko zjedla,
potom zomrela.
Asi to pre ňu bolo priveľa.
(Mária, 5. ročník)

NAŠA CESTA

Aha! Sáčok je tu,
zasypeme si tak celú
planétu!
Ale to my nechceme,
preto sáčok zdvihneme.
Živočíchy zachránime,
dobrý pocit pochyťíme.
Obchodov sú plné mestá,
secondhand
je správna cesta!
Našej Zemi pomôcť
chceme,
preto triediť odpad vieme!
(Sofia a Kristínka, 6. ročník)

OCHRÁŇ VČIELKY, ZACHRÁŇ PLANÉTU

Bola raz jedna Livka,
spadla na ňu hnilá slivka.
Pozrela sa na strom hnilý,
uvidela úl' včiel sivý.
Zhnil, keď včielky vymreli.

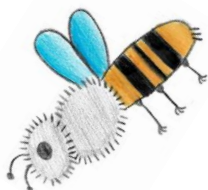
Ľudia si ich zabili.

Aha! Ferko tu zas postrekuje!

Idem mu oznámiť, že nám včielky on zabije.

Máme ich už len tak málo,
tak nepostrekuj a nebude to darmo!

(Sofia, 6. ročník)

EKOJANKO

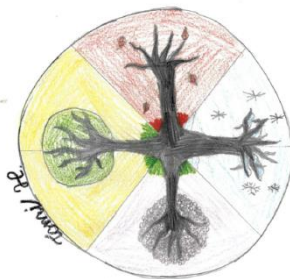
Bol raz jeden EkoJanko,
odpad sa mu triedil ľahko.
Keď raz videl Jordana,
považoval ho za somára.
Skoro ho to skolilo,
keď videl ako mrhá papierom.
Tak si raz Jordana odchytil,
a všetko mu dopodrobna vysvetlil.
Keď EkoJanko s Jordanom skončil,
Jordan už planétu naďalej neničil.
A keď raz EkoJanko videl Jordana znova,
Jordan hádzal odpad len do správneho koša.
(Robert, 8. ročník)

BÁSEŇ

Naša Zem guľatá,
veľký problém má.
Je zasypaná odpadom,
čo je veľkým problémom.

Nádej by tu bola,
triediť odpad treba.
Všetkým skúsme povedať,
že je najvyšší čas konať.

Ak sa všetci spojíme,
Zem našu vyslobodíme.
Naša Zem nádherná,
bude zase zelená.
Začne zase prevítať
a my sa začneme radovať.
(Ľubomír, 8. ročník)

AKO OCHRÁNIŤ PRÍRODU

Triediť odpad to je hračka.
Vie to už aj malá Katka.
Máme tu aj zberný dvor,
všetok odpad ulož doň.

S igelitom neplytvaj.
Radšej svoju tašku maj.
Môžeš si ju uložiť.
Keď chceš na tomto svete
dlho žiť.
(Barbora F., 5. ročník)

POMÔŽTE NÁM ZACHRÁNIŤ PLANÉTU

Triedenie je super,
potvrdí ti to každý tvoj súper.
Najviac milujeme eko,
bioodpad je náš strýko.

Naozaj chceme plasty v oceánoch?
Aj hnijúce skládky v lesoch?
My to teda nechceme,
tak Zemi pomôžeme.

Každý by mal triediť,
environmentálne problémy to pomôže riešiť.
My prírode pomáhame,
odpadky do správneho koša ukladáme.

Nechceme roztopené ľadovce,
pytliaci patria do väznice.
Prírodu zachrániť môžeme,
a ak nie, tak spolu s našou planétou zhynieme.

(Paulína, 8. ročník)

PRÓZA

ANDREJ NA PREDNÁŠKE

Istý chlapec menom Andrej chodil do istej školy v istom meste. V jeden celkom obyčajný deň sa stalo niečo celkom neobyčajné. Bol to celkom obyčajný pondelkový deň. Andrejova trieda mala počas triednickej hodiny na pláne jednu prednášku o plastoch v oceánoch. Andreja to spočiatku veľmi nezaujímalo a veľmi sa nudil. To ale len do chvíle, kedy prišla časť o zvieratách, ktoré umierajú kvôli plastom, lebo si myslia, že je to nejaký živočích a zjedia ten plast. Unudeného Andreja táto časť prednášky úplne zaskočila. Po skončení prednášky sa zamyslel, a tak dospel k rozhodnutiu, že už nikdy viac nebude používať plasty a bude správne separovať odpad. Po príchode domov bežal za rodičmi a porozprával im, čoho bol dnes na prednáške o odpadoch v oceánoch svedkom. Veľmi detailne im opísal, čo sa deje s úbohými zvieratkami, ak uvidia v oceáne nejaký plávajúci plastový sáčok a myslia si, že je to nejaká ich potencionálna potrava, ktorou by sa mohli nasýtiť. Andrejovi rodičia ostali celkom v pomykove. Andrej ešte dodal, že by bolo veľmi prínosné, ak by začali triediť odpad a hlavne obmedzovať používanie plastov. Od jednej, na prvý pohľad celkom obyčajnej prednášky o odpadoch, vznikla myšlienka: „Kto odpady triedi, matičku Zem chráni.“ (Jakub, 9. ročník)

EKOLÓGIA NIE JE SOMARINA

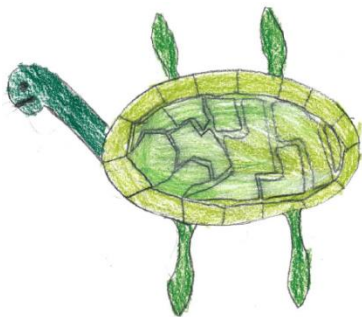
Kde bolo, tam bolo, v jednej Ekokrajine leží Ekologistic - to je malé ekologické mestečko. V ňom býva Ekológ, ktorý má svoju

ekochalúpku. A v tej eko chalúpke on spokojne býva. Stále triedi odpadky a ekoslečny o ňom hovoria, že je ekofešný. Ekológ dokonca ani nevie, čo sú to plasty, lebo ich v jeho mestečku vôbec nemajú. Aj komunál je tam zakázaný. Je to niečo podobné ako u nás drogy. Nemôžu ho mať doma a ani ho nemôžu produkovať. Z jedného dôvodu - zavreli by ich. Raz sa Ekológ rozhodol, že sa vydá do sveta. Na opačnú stranu Zeme, na tú našu. Išiel ako pravý občan Ekologic na bicykli, nechcel kaziť životné prostredie. Bol tu hneď, ale po ceste ho veľmi zdesilo, že tu máme skládky a komunál. Skoro z toho odpadol. A bolo mu do plaču aj vtedy, keď videl ako ľudia - my - vyhadzujú odpadky na zem. Tak prespal v škole s logom Štvorlístok. Veľmi sa mu tu páčilo a najmä ako tu triedili. Dokonca mali ako jedna jediná škola v Skalici na dvore kôš na kovy. A tak tu ostal bývať a s radosťou pomáhal v Skalici učiť triediť ľudí odpad. (Andrej, 4. ročník)

KORYTNAČKA

Kde bolo, tam bolo, na jednej pláži sa z vajíčka vyliahla korytnačka. Očakávala, že sa vyliahne do čistého a chemicky neznečisteného sveta, kde jej jediní nepriatelia budú jej prirodzení predátori. To bola jej vysnená predstava. Vyliahla sa

však na pláži plnej odpadkov všetkého druhu, no hlavne plasty, sáčkov a ťažkých objektov, s ktorými si naša korytnačka nevedela poradiť. Ale nevzdávala sa a začala svoju dlhú a náročnú cestu do oceánu. Musela prejsť cez nespočetne veľa objektov a jej cieľ bol ešte stále ďaleko. Po

niekoľkých minútach začala pomaly strácať svoje sily, ale

nevzdávala sa. Všimol si ju jeden z jej úhlavných predátorov - líška, a začala ju naháňať. Našťastie sa korytnačke podarilo schovať a na tom mieste zostala dovtedy, kým líška neodišla. Potom, keď bola noc, korytnačka zobrala svoje zostávajúce sily a doplazila sa do vody a vlna ju odnášala viac do mora, viac od odpadkov. To si aspoň myslela. V mori bolo ešte viac odpadkov ako na pláži. Keď si tak plávala popri prúde, narazila do nej veľká sieťka a odnášala ju so sebou. Malá korytnačka sa snažila ujsť krutému osudu a pre tentokrát sa jej to podarilo. Nakoniec sa vymanila z plastovej sieťky a pokračovala v plavbe. Neskôr, keď bola viac unavená, zišla na dno, aby si oddýchla. Ale nedávala si pozor a zavalil ju sklenný pohár. Aj keď sa korytnačka snažila zopnúť všetky sily, nikto jej neprišiel na pomoc, a tak jej zostávalo spoliehať sa iba na zázrak. A nakoniec aj prišiel. Dnom zatriaslo a pohár odhodilo, a tak korytnačka mohla ujsť. Po tom všetkom nakoniec našla rovnakých svojho druhu a pričlenila sa k nim. Tí jej rozprávali o svojich súrodencoch, ktorí nezvládli túto cestu. Pre jednu sa stala osudová pláž, pre druhých zase more plné odpadkov. A tak čas letel až sa musela korytnačka vrátiť tam, kde to všetko začalo a naklásať vajíčka. Mala z tej cesty veľký strach, ale keď sa vrátila, čakalo ju veľké prekvapenie. Na pláži nebol žiadny odpad. Keď nakládla vajíčka a vracala sa naspäť, spýtala sa raka, ako je možné, že je tá pláž znova čistá. On jej povedal, že sem prišli ľudia upratovať a počul aj to, že za každý mech odpadkov dostanú odmenu, preto tu už nič nie je. A tak keď sa vrátila korytnačka naspäť do mora, z pláže sa jej vrátilo všetkých 10 malých korytnačiek, ktoré nemuseli bojovať tak ťažko o život ako jej rodičia.

(Ivo, 9. ročník)

O MALEJ PANDE

Kde bolo, tam bolo, žila malá panda. Mala krásny život, pretože mala čisté pralesy a veľa bambusu. Až do istého času. O pár rokov neskôr sa panda vybrala na chutný bambus. Keď prišla, bola veľmi sklamaná. Videla ako jej milovaný bambus mizne kvôli ľuďom. Plakala malá panda celé dni, možno aj mesiace. Vždy, keď narástol bambus, prišli ľudia a všetko jej zobrali. Jej mamička mala vážne ochorenie a potrebovala veľa bambusu. Malá panda chcela milej mamičke veľmi pomôcť, ale bambusu stále nebolo. Ľudia chceli byť až takí ekologickí, že nebrali ohľad na pandy a ich pralesy. Až tak zlé to zas nebolo, takmer vždy sa nejaký bambus našiel, lebo veľmi rýchlo narástol a mamička už skoro vyzdravela, ale potom prišlo niečo oveľa horšie. Jedného dňa však prišli ľudia a namiesto sadenia bambusu ich zobrali a nasadili tam nejaké nové palmy. Keď panda prišla domov, povedala to mamičke a ona sa tam šla veľmi rýchlo pozrieť. Ako to videla, zhrozila sa a povedala pande, že to, čo tam teraz sadia sú palmy, z ktorých sa neskôr vyrobí takzvaný palmový olej, a že vraj to je veľká hrozba a hrozí, že všetky pandy kvôli tomu vyhnú. Plakala malá panda každú noc a premýšľala nad tým, ako túto situáciu zmeniť, až na to prišla. Jedného dňa zasa ľudia prišli nasadiť tú hlúpu palmu a panda vedela, ako sa im postaviť. Ale plán jej, bohužiaľ, nevyšiel. Myslela si, že sa jej budú báť, keď vydá jej hrozný zvuk. Namiesto toho ku

nej prišli a začali si ju prehliadať. Taktiež chceli malú pandu chytiť do nejakej siete, ale ona sa určite nedala a utekala rýchlo domov za jej maminkou. Maminke všetko povedala. Tá sa len zahľadela do zeme a povedala malinkej, aby si nabudúce dávala pozor. Prešli roky a malá panda už vyrástla, ale vyrástli taktiež aj veľké palmy, ktoré ľudia zasadili, keď bola malá. Panda bola už zúfalá, no v tomto zúfalstve sa k nej dostala správa, že deti zo Súkromnej základnej školy Štvorlístok v Skalici triedia odpad a hovoria svetu, ako sa tým dá pomôcť našej Zemi. Mesiace po tom, ako sa to panda dozvedela, prišli do lesa zasa ľudia. Bála sa, že prišli vysadiť ďalšie palmy a ubrať jej z jej územia. Ale mylila sa. Tento raz ľudia naopak prišli pomôcť a nasadili namiesto hlúpych paliem bambus. Malá panda bola celá bez seba, až sa rozbehla k ľuďom bližšie, pozrieť sa na tú nádheru. Keď ľudia skončili s vysádzaním, vrátila sa domov. Lahla si a sama pre seba si hovorila, že možno aj keď je škola Štvorlístok malá, robí naozaj dobrú vec, keď šíri takéto myšlienky. Pomaly sa dostanú aj k ostatným ľuďom. Štvorlístok predsa prináša šťastie. ☺

(Lenka, 6. ročník)

AKO DIEVČATÁ ZAČALI ZBIERAŤ ODPAD

„Ahoj!“ pozdravila Anička Katku.

„Ahoj!“ odzdravila Aničku. „Máš niečo po škole?“ zvedavo sa opýtala Anička.

„Nie. Prečo?“

„No, myslela som, že by sme spolu mohli ísť napríklad do kina.“

Dievčatá sa teda dohodli a po škole išli spolu do kina. Tam však zistili, že všetky lístky boli vypredané. Povedali si, že to nevádi, že pôjdu nabudúce. Veď nič také sa nestalo.

„Kati dnes mal ísť ten film, ktorý si tak veľmi chcela vidieť. A ďalšíkrát tento film už nepôjde, chcela som ti dať super darček!“

„Nevadí. Ja som rada, že si mi chcela urobiť radosť.“

„Tak poďme niekam do mesta. Mňa potešilo už iba to, že si ma tam pozvala.“

„Ideme teda do toho mesta?“ pýtala sa Aničky.

„Áno. Poďme.“ V meste neboli dlho.

„Nič super tu nevidím,“ sťažovala sa Anička.

„Ale ja mám nápad!“ radostne zvolala Katka.

„A aký je tvoj nápad?“

„Pozri sa! Vidíš ten les?“

„Áno. A čo s tým?“

„No predsa, tu je fakt veľa odpadkov.“

„Už rozumiem.“ A tak sa dievčatá vybrali po lesnej cestičke a išli až do stredu lesa.

„Wow. To je krásne! Žiadny obal na zemi nie je.“

„Máš pravdu, tu to je mega pekné.“

Keď sa vrátili do mesta ucítili ten smrad a konečne si všimli, ako to v meste hrozne vyzeralo.

„Nikdy som si neuvedomila, ako to tu hrozne vyzerá.“

„Máš pravdu. Vyzerá to tu zle.“

„Tak musíme tie odpadky začať zbierať a najlepšie by bolo, keby sme ich aj vytriedili,“ napadlo ich.

Keď ich ľudia videli, prišli na to, že keď sa takto vedľa o planétu starať malé dievčatá, mohli by začať aj oni. A tak v meste už nikdy neboli odpadky hodené na zemi.

(Dorotka, 6. ročník)

MODRÁ, ČERVENÁ, ŽLTÁ A ZELENÁ

Bolo raz 5 košov: modrý, červený, žltý, zelený a čierny. Tie koše nevedeli, ako sa volajú. No v tom prišla pani, ktorá sa volala Eko. Ona vedela, ktoré sú ktoré. Napísala ich na koše: **Modrá:** Papier, **červená:** Kovy (Plechovky), **žltá:** Plasty, **zelená:** Sklo, čierna: Všetko ostatné. Koše boli veľmi veselé, lebo mali

nové mená. Ľudia potom začali krásne triediť. Ale o 500 rokov sa už tak netriedilo, pretože ľudia zleniveli. Papier, Kovy

(Plechovky), Plasty, Sklo a Všetko ostatné, bohužiaľ, zosmutneli. Tak zavolali pani Eko a vysvetlili jej situáciu. Eko sa na ľudí veeelmi nahnevala. **Modrý** Papier niečo napadlo. Povedal, že potrebuje 5 pomocníkov. Najprv sa **žltý** Plast bál, čo to bude, lebo **Modrý** Papier je vymýšľavý. Ale nakoniec to bolo

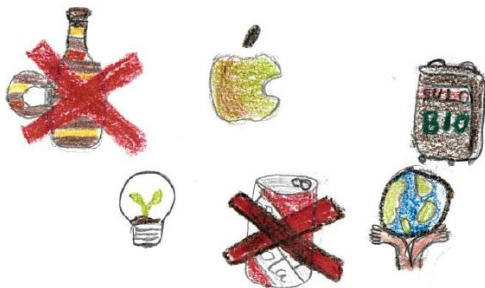
skvelé. **Žltý** Plast zavolať všetkým svojim kamarátom: **červenému**, **zelenému**, čiernemu a **hnedeému** Biu. **Hnedé** Bio mu napísalo, že nemá čas. Veľmi sa nahnevali, že im to nevyjde. Ale Eko sa navrhla, že má chvíľu čas. Tak mohli ísť na to. Lenže nevedeli, čím začať. Eko si spomenulo, že pozná školu, ktorá sa volá Súkromná základná škola. Táto škola robí akcie, kde učia ľudí ako triediť odpad. Napríklad: EkoDomček, Eko hliadky... Hneď sa pani Eko usmiala, pretože táto škola môže pomôcť celému svetu. Žiaci tejto školy sa zúčastňovali na týchto témach a rozprávali ľuďom, aké je potrebné triediť odpad. Ľudia si postupne uvedomili, že triediť odpad je dobré. Postupne všetci na svete začali triediť. Všetci boli veselí, lebo začali triediť odpad a dokonca aj koše boli veselé. A takto šťastne donekonečna triedili odpad. Koniec rozprávky. **Triediť odpad je veľmi dôležité.**

(Vierka, Agátka, Barborka a Xuan, 5. ročník)

ZRODIL SA EKO

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi horami a siedmimi dolami bola raz jedna chalúpka. Žilo v nej jedno EKO. Nebol to chlapec ani dievča. Proste to bolo EKO. To EKO raz jedlo jogurt a keď ho dojedlo, tak to vyhodilo do čierneho kontajnera. Bolo mu úplne jedno, že neseparuje. Nevedelo to. Ale vždy, keď

chcelo niečo vyhodit', tak to vyhodilo do čierneho koša. Za chvíľu dostalo smäd, tak išlo do TESCO kúpiť si Coca Colu. Nasadlo do auta a išlo. Hneď ako prišlo EKO do obchodu, uvedomilo si, že doma nemá rožky a chlieb, tak zobralo Colu a išlo rovno k pečivu. Zobralo desať rožkov a samozrejme ich dalo do sáčku. To isté spravilo aj s chlebom, ale ten kúpilo iba jeden. Samozrejme ho zabalilo do igelitového sáčku. Potom išlo zaplatiť. Predavačka povedala 1,29€. Peniaze malo tiež v sáčku. „Prečo máš peniaze v sáčku a nie v peňaženke?“ spýtala sa ho pani predavačka. Vraj nechce, lebo taká kvalitná peňaženka stojí veľmi veľa a na to EKO nemá. „Lacné a nekvalitné nekupujem!“ odpovedalo. Tak zaplatilo, povedalo dovidenia a išlo. Keď EKO došlo domov, vypilo Coca colu, dalo si rožky s maslom a sáčok a fľašu vyhodilo do čierneho kontajnera. Potom si, ako každý deň, išlo umyť zuby a do postele spať. Keď sa ráno zobudilo, tak si dalo chlieb. Sáčok, samozrejme, išlo vyhodit' do kontajnera, ale ten bol úplne plný a behali okolo neho myši a potkany. K tomu všetkému tam bol aj veľký smrad! Odvtedy sa EKO stalo naozaj eko, lebo si uvedomilo, aké hrozné následky môže mať to, keď sa nad triedením vôbec nezamýšľame.

A to je ponaučenie na to, aby sme triedili odpad a vyhadzovali odpadky tam, kam patria..

(Tomáš, 4. ročník)

...a ešte pár pekných úvah ☺

EKO V NAŠEJ RODINE

Pomaly, ale isto, sa naša rodina začína meniť, myslieť a chovať sa ekologicky. Určite k tomu prispeli aj aktivity v našej škole, na ktorých som sa zúčastňovala a doma o nich rozprávala. Triedenie odpadu bolo u nás samozrejmosťou už dlhšiu dobu. Na základe informácií z nášho ekoDOMčeka sa však snažíme triediť dôslednejšie.

S mamkou sa nám veľmi páčila akcia menom SWAP, ktorej sme sa aj aktívne zúčastnili. Ale v podstate sme SWAP v malom robili odjakživa, keď sme naše odrastené a vytriedené oblečenie posúvali známym s menšími deťmi alebo sme ich darovali na charitu. Mamka sa chystá (už dlho) ušiť vrecká zo záclon na pečivo, ktoré síce šila do školy, ale doma ich ešte nemáme. Snáď jej s tým pomôžem, keď nebudem musieť počítať matiku. Myslím, že k ochrane životného prostredia prispievame aj vlastnením len jedného auta. Preto väčšinou chodíme pešo alebo na bicykli. Napríklad cez leto sme boli na cyklistickom výlete pri Bratislave, na ktorý sme sa dovezli vlakom. Bolo to veľmi zábavné.

Určite je ešte veľa možností ako žiť ekologicky. Zaujímavá je myšlienka zero waste, no je pomerne náročná na uplatnenie v našej 5-člennej rodine. (Barbora, 9. ročník)

L'UDSKOŠŤ

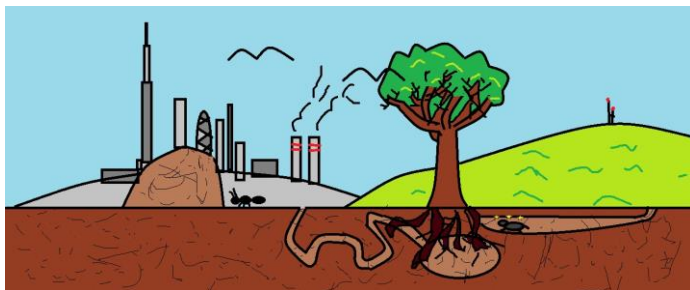
Rešpekt. Tolerancia. Ohľaduplnosť. Milosť. Láska. Vždy som si myslela, že tieto slová reprezentujú L'UDSKOŠŤ. No keď sa pozriem naokolo vidím pravý opak. Ľudia si závidia, mračia sa na seba a ignorujú veci, ktoré majú rovno pred očami. Myslíme si, že nám patrí všetko. Celá planéta. Pritom jediné, čo robíme,

je to, že ju ničíme. Mali by sme si uvedomiť, že príroda tu bola dávno pred nami. Mali by sme si uvedomiť, že sme na nej závislí, a že keby tu nebola, neboli by sme tu ani my. V našej škole máme veľké šťastie, že nám túto celú pravdu pripomínajú a učia nás, ako byť príkladom pre druhých. Ako byť tými lepšími. Tí, ktorí sa stále tvária, že žiadne problémy nevidia, skôr či neskôr zistia, ako ich to ovplyvní a aké by to bolo lepšie, keby sa správali aspoň trošku ľudskejšie. (Tamara M., 9. ročník)

ZNEČISTENÁ PLANÉTA

Bolo, nebolo, bola raz jedna planéta Zem. Na tej planéte Zem žili všelijaké tvory. Žili v klude a mieri. Až dovedy kým neprišli ľudia, ktorí spôsobili všelijaké vojny a znečistili planétu Zem, napr. tým, že hádzali na zem odpady, fajčili cigarety a špaky končili tam, kde nemali, zabíjali niektoré zvieratá, používali veľa plastu, netriedili správne a tak ďalej... A preto sa teraz niektorí ľudia musia snažiť ešte viac, aby bola planéta Zem čistá. Dokonca je taká doba, že teraz sú všetci na elektronike („placatej“ blbosti) a nejdú skoro vôbec von. A presne to nechceme, aby robili. Chceme aby išli von a pomáhali prírode. A ešte stále chodia autom a nie pešo, bicyklom, kolobežkou. Aj to sa dá zmeniť. Len treba chcieť.

(Tomáš H. a Rastík, 4. ročník)

Tvorca titulky: Barbora F. (5. ročník)

Autori: žiaci našej školy – pri každej básničke je uvedené meno

Ilustrátori: Aneta (8. ročník)	str. 4,5
Paulína (8. ročník)	str. 7
Sára (9. ročník)	str. 6
Karin (8. ročník)	str. 8
Aneta (4. ročník)	str. 17
Kryštof (4. ročník)	str. 15
Andrej (4. ročník)	str. 14
Michaela (6. ročník)	str. 13
Tomáš H. (4. ročník)	str. 12
Tomáš V. (4. ročník)	str. 21
Agáta (4. ročník)	str. 11
Šimon (4. ročník)	str. 11
Jakub J. (4. ročník)	str. 10
Viktória (4. ročník)	str. 9
Eliška Mach. (4. ročník)	str. 9
Matej Kuba (5. ročník)	str. 23

